

KO JE KO

Jovica Aćin (1946, Zrenjanin), piše pesme, kratke priče i eseje, prevodi sa nemačkog, francuskog i engleskog. Objavljene knjige: *Unakrst divljina pamćenja* (1970), *Izazov hermeneutike* (1975), *Paukova politika* (1978), *Šljunak i mahovina* (1986), *Poetika rastrojstva* (1987), *Duge senke kratkih senki* (1991), *Poetika krivotvorenja* (1991), *Uništi posle moje smrti* (1993), *Gatanja po pepelu – o izgnanstvima i logorima* (1993), *Apokalipsa Sad – nacrti o Božanstvenom markizu* (1995), *Leptirov sanovnik* (1996), *Nezemaljske pojave* (1999), *Ljuba Popović – odiseja jedne senke* (2000), *Lebdeći objekti* (2002), *Ko hoće da voli, mora da umre* (2002), *Mali erotski rečnik srpskog jezika* (2003), *Seništa i drugi raskazi* (na makedonskom, 2005), *Dnevnik izgane duše* (2005), *Dnevnik o vagini* (2005), *Goli demoni/ Nage žene* (koautor-ilustrator M. Miletić, 2006), *Pročitano u tvojim očima* (2006), *Šetnja po krovu: Sabrani crteži Franca Kafke* (2007), *Goli pripovedač: O svim stvarima izgubljenim i nađenim* (2008), *Ušće okeana* (2011) i *Jevanđelje po magarcu i druge priče o sitnim svetim trenucima* (2013). Živi u Beogradu.

Vasilija Antonijević, diplomirala je na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu na smeru dramaturgija. Na master je studijama Teorija dramskih umetnosti i medija, na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Dramska spisateljica i teoretičarka filma, autorka biografske drame *Milanković* u pozorištu Madlenianum i adaptacije drame S. Šeparda u tekst *Iverje i klade* koja je izvedena u Beogradskom dramskom pozorištu. Dobitnica Nagrade „Slobodan Selenić“ za najbolju dramu *Priče kojima plaše dečake*. Autorka objavljenih naučnih radova iz oblasti filmologije i filmska kritičarka.

Lana Bastašić (1986, Zagreb), objavila je dve knjige kratkih proza, jednu zbirku poezije i knjigu priča za decu. Dobitnica je nagrade za najbolju kratku priču na festivalima *Ulaznica* (Zrenjanin, 2010) i *Susreti Zije Dizdarevića* (Fojnica, 2010. i 2011), prve nagrade za neobjavljenu pesničku knjigu (*Dani poezije*, Zaječar 2013), i nagrade Kamernog teatra za dramu (Sarajevo, 2013). Stalna je saradnica književnog časopisa *Hour-*

glass. Godine 2016. osnovala je školu književnosti, Escola Bloom, sa Boržom Bagunjom. Živi u Barseloni.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je prevode proze Džona Barta, Eni Pru, Krisa Abanija, Rejfa Larsena, Džojks Kerol Outs, Dejvida Fosterera Volasa i dr. Dobitnik je Nagrade za prevod godine Društva književnika Vojvodine (2012). Radi kao predavač engleskog jezika na Poljoprivrednom fakultetu u Novom Sadu.

Zoran Čirić (1962, Niš), objavio je knjige priča: *Zlatna dekada* (1992), *Nišvil* (1994), *Kalibar 23 za specijalistu* (1995), *Zen srbiana* (1997), *Vulvaši* (1998), *Odbrana gradova* (1998), *Kaži mami* (1999), *Starinska stvar* (2001), *Gang of Four* (2005), *Tvrda ljubav* (2006), *Solidno srce* (2008), *Telesna straža* (2010), *Kratki ljudi* (2011), *Zoran Čirić: Zoran Čirić* (2011) i *Priče sa zidova* (2014); romane: *Prisluškivanje* (2002), *Hobo* (2001), *Smrt u El Pasu* (2003), *Slivnik* (2004), *Noć svih svetih* (2009) i *Zaustavno vreme* (2014); knjigu pop-eseja *Divlja horda / Zabeleške mlađeg pokvarenjaka* (2007); knjige poezije: *Rio Bravo* (1990), *Remix* (1991), *Wah – wah* (1992), *Tajni život u Srbiji* (1995), *Post* (1996), *Pesme o zanatima* (1997); knjigu – „katalog sponzora“ *Magični geto* (koautor Zlatko Ristić Paja, 1995). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, „Branko Radičević“, Fonda „Borislav Pekić“, NIN-ove nagrade, Nagrade Narodne biblioteke Srbije za najčitaniju knjigu u 2002. Priče, pesme i odlomci iz romana prevođeni su mu na više stranih jezika. Živi i radi u Nišu.

Aleksandar Čancev (Александр Владимирович Чанцев; 1978, Moskva), magistar je književnih nauka, filolog-japanolog, kritičar, esejista i kulturolog. Laureat je Međunarodnog književnog Vološkog konkursa u nominaciji „Kritika“ (2008) i nagrade časopisa „Novi mir“ (2011). Finalista Nagrade „Debi“ u oblasti književne kritike i esejistike (2003, 2012, 2013) i Nagrade „Nonkonformizam“ (2012, 2014). Autor je četiri knjige i stalni saradnik časopisa *Novi mir* i *NLO*. Živi u Moskvi.

Dorđe Despić (1968, Užice), doktorirao je na Odseku za srpsku književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde i radi kao docent na predmetu Teorija književnosti. Piše studije, oglede i književnu kritiku. Objavljene knjige: *Aksiološki izazovi* (2000), *Spiralni tragovi – kritike i eseji o srpskom pesništvu* (2005), *Poreklo pesme – potencijal intertekstualnosti u poeziji Miodraga Pavlovića* (2008) i *Preživeti u tekstu* (2011). Urednik je *Letopisa Matice srpske*. Živi u Novom Sadu.

Birsena Džanković (1988, Novi Pazar), diplomirala je i magistrirala na Državnom univerzitetu u Novom Pazaru. Studentkinja je druge godine doktorskih studija Filološko-umetničkog fakulteta Univerziteta u Kragujevcu i odgovorna urednica internet časopisa za književnost *Eckermann*. Objavila je zbirku poezije *Nefs i ruh* (2015). Živi u Novom Pazaru.

Milan Đorđević (1954, Beograd), piše poeziju, prozu i eseje, prevodi sa engleskog i slovenačkog. Objavio je knjige pesama: *Sa obe strane kože* (1979), *Muva i druge pesme* (1986), *Mumija* (1990), *Čilibar i vrt* (1990), *Pustinja* (1995), *Čiste boje* (2002), *Crna pomorandža* (2004), *Pjesme* (izbor, 2006), *Vatra u bašti* (izbor, 2007), *Radost* (2008) i *Svemoćna gospođa* (2012); knjige proze: *Glib i vedrina* (pod pseudonimom Milan Novkov, 1997), *Slepa ulica* (2002), *Majmun* (2006), *Ruševina* (2009) i *Smežurana koža* (2013); knjiga tekstova i eseja *Cveće i džungla* (2000). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, Disove, „Branko Miljković“, „Vasko Popa“ i „Desanka Maksimović“. Živi u Beogradu.

Milana Đurašinov (1963), diplomirala je na Odseku za opštu i književnost i teoriju književnosti (novinarski smer) na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je studirala i engleski jezik. Radi kao nastavnica engleskog jezika u osnovnoj školi „Jovan Dučić“ u Beogradu.

Sonja Gobec (1978, Novi Sad), diplomirala je francuski jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Prevela je knjige Bronislava Malinovskog, Džona Mejnarda Kejnasa, Glen V. Most i dr. Živi u Novom Sadu.

Mark Grajf (*Mark Greif*), pisac, predavač i kritičar kulture. Diplomirao je istoriju i književnost na Harvardu, a doktorirao iz oblasti američkih studija na Jejlu. Radi kao vanredni profesor i predaje književnost na Univerzitetu Nju skul u Njujorku. Zajedno sa još nekolicinom pisaca i urednika 2004. je pokre-

nuo književni časopis *n+1*. Objavio je knjige: *The Age of the Crisis of Man* (2015) i *Against Everything* (2016).

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad), radi kao vanredni profesor na Odseku za komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Novom Sadu. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogleđ iz imagologije* (2003), *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatici teksta* (2005), *Književnost, kultura, utopija: ogleđi* (2011), *Srpska putopisna kultura 1914–1940*. (2011), *Nine Serbian Poets/Devet srpskih pesnika* (antologija, 2012), *Književnost i otpor* (2015) i *Anatomija robe: ogleđi iz kritike političke ekonomije* (Sa Alparom Lošoncem, 2016); uredio je *Pregledni rečnik komparativne književnosti i kulture* (2011), zajedno sa Bojanom Stojanović Pantović i Miodragom Radovićem) i priredio temat *Polja posvećen V. G. Zebaldu* (2011). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Dajan M. Hadlston (*Diane M. Huddleston*), studirala je istoriju na Univerzitetu Zapadnog Oregona. Objavljuje u periodici.

Rob Horning izvršni urednik *Nju inkvajarija*, gde piše blog *Marginal Utility* (<http://thenewinquiry.com/blogs/marginal-utility/>).

Binoj Kampmark (*Binoy Kampmark*; 1978, Kuala Lumpur, Malezija), diplomirao je pravo, a zatim i magistrirao na Univerzitetu Kvinslend u Brizbejnu. Doktorat iz istorije stekao je na koledžu Selvin u Kembriđu. Radi na Odseku za globalne, urbane i socijalne studije univerziteta RMIT u Melburnu.

Nataša Kampmark (1974, Foča), magistrirala je i doktorirala na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavila je studiju o savremenoj australijskoj prozi pod naslovom *Tri lica australijske proze* (2004) i zajedno sa Majklom Vajldingom priredila antologiju savremene australijske proze *Priče iz bezvremene zemlje* (2012). Živi u Novom Sadu i Melburnu.

Žil Laforg (*Jules Laforgue*; 1860, Montevideo, Urugvaj – 1887, Pariz, Francuska), francuski pesnik, veoma značajan predstavnik simbolizma u francuskoj književnosti, a poznat je kao jedan od tvoraca slobodnog stiha i kao pesnik koga na kraju veka svrstavaju među književnike francuske dekadencije. Njegova su dela vrlo često prožeta skepticizmom i,

na određen način, melanholijom. Društvene odnose i postupke pojedinaca koje nije odobravao često je ismejavao, pa otud u njegovoj poeziji nalazimo izraženu ironiju. Objavio je sledeća dela: *Soir de Carnaval* (oko 1880), *Stéphane Vassiliew* (1881, objavljeno tek 1943), *Les Complaintes* (1885), *L'imitation de Notre Dame de la Lune* (1886), *Moralités légendaires* (1887), *Des Fleurs de bonne volonté* (1890), *Derniers vers* (1890), *Berlin, la cour et la ville* (1922).

Mari Luize Kašnic (*Marie Luise Kaschnitz*; 1901, Karlsruhe, Nemačka – 1974, Rim, Italija), nemačka književnica, autorka kratkih priča, romana, eseja, radio drama i autobiografskih tekstova, jedno od najznačajnijih imena nemačke posleratne lirike. Nakon završenog školovanja za knjižara u Vajmaru, prva radna iskustva stiče u izdavačkoj kući O. C. *Reht* u Minhenu i antikvarnici *Leonardo S. Olschki* u Rimu, gde upoznaje svog budućeg muža, arheologa Gida fon Kašnic-Vajnberga, sa kojim će kasnije, usled česte promene njegovog posla, učestalo menjati mesta boravka. Najpoznatija dela su joj romani: *Ljubav počinje* (*Liebe beginnt*, 1933), *Elisa* (*Elissa*, 1936), zbirka eseja *Ljudi i stvari* (*Menschen und Dingen*, 1946), zbirke priča *Debelo dete i druge priče* (*Das dicke Kind und andere Erzählungen*, 1952), *Duge senke* (*Lange Schatten*, 1960), *Međugradski razgovori* (*Ferngespräche*, 1966), i zbirke poezije *Totentanz und Gedichten zur Zeit* (1948), *Večni grad* (*Die ewige Stadt*, 1952), *Stara tema* (*Das alte Thema*, 1972). Dobitnica je više nagrada za književnost, među kojima i Nagrade „Georg-Bihner“, Nagrade „Johan Peter Hebel“, Nagrade „Rosvita“, Geteova plakete grada Frankfurta, i Ordena Pour le Mérite. Bila je članica PEN centra Savezne Republike Nemačke, Nemačke Akademije za jezik i književnost i Bavorske akademije lepih umetnost. Godine 1984. osnovana je Nagrada „Mari Luize Kašnic“ za životno delo, koja se svake druge godine, u znak sećanja na književnicu, dodeljuje autorima koji pišu na nemačkom jeziku.

Džejk Kinzi (*Jacob Kinzey*; Filadelfija, SAD), studirao je istoriju na Univerzitetu Montreala u Kanadi. Objavio je studiju *The Sacred and the Profane: An Investigation of Hipsters* (2012).

Li Konstantinu (*Lee Konstantinou*; 1978, Njujork, SAD), diplomirao je engleski i psihologiju na Univerzitetu Kornel, a masterirao i doktorirao na Univerzitetu Stenford. Trenutno radi kao vanredni profesor engleske književnosti na Univerzitetu Merilenda.

Objavio je roman *Pop Apocalypse: A Possible Satire* (2009), kao i studiju *Cool Characters: Irony and American Fiction* (2016).

Dinko Kreho (1986, Sarajevo), književni kritičar, publicist i radnik u kulturi. Diplomirao je komparativnu književnost i književnost naroda BiH na Filozofskom fakultetu u Sarajevu. Živi u Zagrebu.

Boris Lazić (1967, Pariz, Francuska), doktor slavistike. Piše poeziju, prozu, eseje i kritiku, prevodi sa francuskog, engleskog kao i na francuski. Knjige pesama – *Posrnuće* (1994), *Okeanija* (1997), *Zapis o beskraju* (sa Goranom Stojanovićem, 1999), *Psalmi inovertnog* (2002), *Pesme lutanja i sete* (2008), *Orfej na limesu* (2012), *Kapi slasti* (2013) i *Kanonske pesme* (2016); knjige putopisne proze i eseja – *Beleške o Arkadiji* (2000), *Turski divan* (2005); *Vrt zatočenika – uporedne studije iz devete umetnosti* (2010); romani – *Gubilište* (2007), *Pank umire* (2013). Kao slavista, deset godina je predavao na francuskim Univerzitetima Lil 3, Pariz-4 Sorbona, Inalko. Priredio i preveo na francuski Njegoševu *Luču mikrokozma* (P. P. Njegoš, *La lumière du microcosme*, 2000, 2002, 2010); antologiju savremene srpske poezije *Anthologie de la poésie serbe contemporaine* (2010) kao i antologiju srpske srednjovekovne poezije *Anthologie de la poésie serbe médiévale* (2011). Član redakcije sledećih časopisa: *Dijalog*, Pariz (1997–2000), *Književna reč* (2001–2002), urednik je akademskog sajta-leksikona *serbica.fr* od njegovog osnivanja (2011–). U okviru tog projekta objavio odrednice kao i prepeve referentnih dela, između ostalih Venclovića, Stojkovića, Mušickog, Njegoša, Jakšića, Kostića, Zmaja, Disa. Član je Instituta za Uporednu književnost Univerziteta u Nici Sofija-Antipolis. Živi u Nici.

Arijana Luburić Cvijanović (1977, Novi Sad), docent na Odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Doktorirala je iz oblasti postkolonijalne književnosti. Autorka je studije o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija, pod naslovom *Ruždi i more priča* (2007), i urednica, zajedno sa Vladislavom Gordić-Petković, zbirke eseja o postkolonijalnoj književnosti i kulturi, *Nova lica svetske književnosti* (2012). Živi u Novom Sadu.

Mirko Magarašević (1946, Beograd), pesnik, esejista, književni kritičar, putopisac i urednik. Objavio je knjige pesama: *Pogoci za vučje i druge oči* (1969), *Povorke trougla 1999* (1971), *Senke besmrtno-*

sti (1975), *Sjaj Vavilona* (1980), *Zagoneti večnosti* (1984), *Varvarija* (1988), *Glasovi Kosova* (1990), *Strele Erosove* (1995), *Dante u paklu* (1999), *Molbenik Svetog Save* (1999), *Naš vrli, domaći svet* (2006), *Svetosavski kalem* (2007), *Sjaj Vavilona i komentari* (2009); knjiga proze *Prizivanje senki* (2014), *Dositejev hod – knjiga pesama posvećena Dositeju Obradoviću* (2015), *Ode i pokude* (2016); knjige eseja: *Znaci duha podneblja* (1979), *Hadrijan, Margerite Jursenar* (1988), *Svetlosti književnosti* (1991), *Pesnik Dositej* (1992), *Pesničko pamćenje* (1993), *Duh i dah Beograda* (2007), *Evropski pesnici* (2010), *Jovan Hrišćić, izbliza – portret književnog prijateljstva* (2010), *Turska pisma – putopisi* (2012), *Srpska kritička poezija* (2013), *Tragom Crnjanskog* (2014), *I nova turska pisma – putopisi* (2015). Pokretač grupe književnih kritičara, intelektualaca i pisaca oko udruženja „Isidora Sekulić“ (osnovanog 1995) koje održava godišnje književno-naučne skupove „Isidorini dani“ u zajednici sa Kolarčevom zadužbinom. Glavni urednik i osnivač časopisa „Isidorijana“. Živi u Beogradu.

Džon Makgaern (*John McGahern*; 1934, Dablin – 2006, Dablin), jedan od najpoznatijih irski književnika koji je pisao na engleskom jeziku. Nakon univerziteta, radio je kao učitelj u osnovnoj školi sve do skandala koji je izazvao njegov roman *The Dark* 1965. godine. Prikaz seksualnog zlostavljanja u Katoličkoj crkvi se nije svideo irskim vlastima, te je knjiga zabranjena kao „pornografska“, a pisac je ostao bez posla i bio prisiljen da emigrira u Englesku. Posle je živeo na farmi. Njegovo najpoznatije delo je *Amongst Women*, roman o Majklu Moranu, bivšem pripadniku IRA-e i veteranu rata za nezavisnost i građanskog rata, koji se uporno drži svojih ideala uprkos tome što nezavisnom Irskom vladaju gangsteri. Objavio je sledeća dela: romani – *The Barracks* (1963), *The Dark* (1965), *The Leavetaking* (1975), *The Pornographer* (1980), *Amongst Women* (1990), *That They May Face the Rising Sun* (2001); publicistika: *Memoir* (2005); zbirke priča – *Nightlines* (1970), *Getting Through* (1978), *High Ground* (1985), *The Collected Stories* (1992), *Creatures of the Earth: New and Selected Stories* (2006); drame – *Sinclair* (1971, radio), *Swallows* (1975, televizija), *The Rockingham Shoot* (1987, televizija), *The Power of Darkness* (1991, pozorište).

Milica Markić (1966, Beograd), diplomirala je na Katedri za polonistiku Filološkog fakulteta u Beogradu 1991. godine. Radila je u izdavačkim kućama „Nolit“ i „Klio“. Član je Udruženja književnih prevodilaca od 2004, a u statusu slobodnog umetnika od

2009. godine. Prevodi poljsku prozu, poeziju i esejistiku. Najznačajniji prevodi: *U pustinji i prašumi* Henrika Sjenkjeviča, *Ljubav i odgovornost* Karola Vojtite, *Beguni* Olge Tokarčuk, *Gulaš od turul ptice* Kšištofa Varge, *Na putu za Babadag* Andžeja Stasjuka, *Transatlantik* Vitolda Gombroviča i dr. Živi u Beogradu.

Norman Mejler (*Norman Kingsley Mailer*; 1923, Nju Džerzi – 2007, Njujork, SAD), američki romanopisac, novinar, esejist i dramatičar. Sa 16 godina započinje studije na Harvardu. Najpoznatiji mu je roman *Goli i mrtvi* (*The Naked and the Dead*, 1948), koji je napisao na osnovu svog ratnog iskustva tokom Drugog svetskog rata, a bio je stacioniran na Pacifiku. Pisao je životopise javnih ljudi, između ostalih Pabla Pikasa, Muhameda Alija, Lija Harvija Osvalda i Merilin Monro. Nagrađen je dva puta s Pulicerovom nagradom, za knjige, *Vojske noći* (*The Armies of the Night*, 1968) i *Krvnikova pesma* (*The Executioner's Song*, 1979).

Elena Mesner (*Elena Messner*; 1983, Klagenfurt, Austrija), studirala je komparatistiku i studije kulture na univerzitetima u Beču i u Eks an Provansu. Doktorirala je sa temom iz recepcije postjugoslovenske književnosti na nemačkom govornom području. Jedna od osnivača i urednika internet-portala *www.textfeldsuedost.com*. Uredila je više međunarodnih tematskih zbornika i organizovala nekoliko književnih festivala. Piše prozu, eseje i dramske tekstove. Prevodi sa slovenačkog i srpskohrvatskog. Od 2013. živi u Marseju i predaje na Institutu za germanistiku Univerziteta Aix/Marseille. Knjige: *Postjugoslawische Antikriegsprosa. Eine Einführung* (studija, 2014), *Das lange Echo* (roman, 2014), *In die Tranzitzzone* (roman, 2016).

Dajana Milovanov (1993), trenutno pohađa master studije na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi u Bečeju.

Ilhan Pačariz (1983, Prijepolje), objavio je zbirke poezije *Sobni nomad* (2011) i *Oniričke pesme* (2015). Živi u Prijepolju.

Melina Panaotović (1974, Novi Sad), diplomirala je i magistrirala na Odseku za slavistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, na kom je i zaposlena kao asistent na predmetima Ruska književnost 19. i 20. veka. Bavi se književnom recepcijom, prevodjenjem, ruskom avangardom. Prevodi savremenu rusku prozu (Aleksej Ivanov, Igor Jarkevič, Evgenije Griškovac,

Mihail Šiškin, Tatjana Tolstoj, Pavel Krusanov, Aleksandar Genis...). Živi u Novom Sadu.

Rejmond Paterson (*Raymond R. Patterson*; 1929, Harlem – 2001, Njujork), američki pesnik. Životni vek je proveo u Njujorku. Diplomirao je na Univerzitetu Linkoln, bio je profesor emeritus engleske književnosti Siti univerziteta u Njujorku. *Dvadeset i šest načina da gledaš na Crncu* objavio je 1969. Pisao je i libreta za opere kao i neobjavljenu poemu o životu prve afroameričke pesnikinje iz osamnaestog veka Filis Vitli. Gostovao je na Struškim večerima poezije.

Saša Radojčić (1963, Sombor), diplomirao je filozofiju na Filozofskom, magistrirao na Filološkom fakultetu, a doktorirao je na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Predaje na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Piše poeziju, kritiku, eseje i prevodi sa nemačkog. Knjige pesama: *Uzalud snovi* (1985), *Kamera muzika* (1991), *Amerika i druge pesme* (1994), *Elegije, nokturne, etide* (2001), *Četiri godišnja doba* (2004), *Cyber zen* (2013) i *Duge i kratke pesme* (2015). Knjige kritika, eseja i studija: *Providni anđeli* (2003), *Poezija, vreme buduće* (2003), *Ništa i prah – antropološki pesimizam Sterijinog Davorja* (2006), *Stapanje horizonata – pesništvo i interpretacija pesništva u filozofskoj hermeneutici* (2010), *Razumevanje i zbivanje – osnovni činioci hermeneutičkog iskustva* (2011), *Uvod u filozofiju umetnosti* (2014), *Reč posle* (2015) i *Jedna pesma – hermeneutički izgredi* (2016). Dobitnik je Disonove nagrade. Živi u Somboru.

Bojan Samson (1978, Osijek), diplomirao srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio zbirku pesama *Superblues* (2007), redigovano izdanje iste zbirke na sajtu *Jurodiva knjižara*, a zbirku pesama *Folk Singer* (2014) u elektronskom časopisu *Afirmator*. Jedan od priređivača zbornika nove novosadske poezije *Nešto je u igri* (2008). Sa gitaristom Nenadom Patkovićem čini poetsko-muzički duet *Bašta fetiša*. Sa Jovanom Živkovićem čini poetski duet *Cloudbuster Meets Hound of Love*. Sa Nikolom Oravecom čini poetski duet *Sweet Talkers*. Sa Nikom Dušanovim i Sergejem Stankovićem čini književnu grupu *BES*. Objavljuje priče, pesme i kritičke prikaze u domaćoj periodici i na Internetu. Živi u Novom Sadu.

Tijana Sladoje (1989, Sarajevo), diplomirala je i masterirala na Odseku za engleski jezik i književ-

nost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Živi u Novom Sadu.

Srđan Srdić (1977, Kikinda), diplomirao je na Katedri za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Na istom fakultetu je odbranio doktorsku tezu *Odnos fikcije i stvarnosti u Džonatana Svifta*. Zaposlen je u Gimnaziji „Dušan Vasiljev“ u Kikindi i na mestu koordinatora istoimenog severnobanatskog Centra za talente. Volonterski uređuje deo književnog programa za potrebe Narodne biblioteke „Jovan Popović“ iz Kikinde, pri kojoj je oformio Radionicu kreativnog čitanja. Glavni je urednik međunarodnog festivala kratke priče *Kikinda Short*. S Vladimirom Arsenićem vodi Radionicu kreativnog pisanja u Beogradskom čitalištu, a zajedno su i osnivači izdavačke kuće „Partizanska knjiga“. Radio je u redakcijama više književnih časopisa, a poslednjih nekoliko godina aktivno se bavi uredničkim poslom, specifično regionalnom i anglosaksonskom prozom. Jedan je od pobednika konkursa za najbolju neobjavljenu priču internet sajta www.bestseller.net, a dobitnik je i prve nagrade za prozu na konkursu zrenjaninskog časopisa „Ulaznica“ (2007), stipendije Fonda „Borislav Pekić“, te nagrada „Biljana Jovanović“ i „Edo Budiša“. Objavio je romane *Mrtvo polje* (2010) i *Satori* (2013), zbirke priča *Espirando* (2011) i *Sagorevanja* (2014), kao i knjigu eseja *Zapisi iz čitanja* (2014).

Predrag Stanković (1963, Leskovac), profesor je latinskog i francuskog u leskovačkoj Gimnaziji. Pisao je za „Našu reč“, „Gradinu“ i „Think Tank“. Objavio zbirku priča *Igra s krticama* (2010). Živi u Leskovcu.

Vladimir Stojnić (1980, Beograd), diplomirao je na Pravnom fakultetu u Beogradu 2005. godine. Poeziju, eseje i književne prikaze objavljivao je u brojnim domaćim i regionalnim književnim časopisima, dnevnim listovima, antologijama i zbornicima. Pesme su mu prevedene na poljski, francuski, engleski, mađarski i slovenački jezik. Dobitnik je Nagrade „Mladi Dis“ za najbolji neobjavljeni pesnički rukopis u 2008. godini. Objavio je knjige pesama: *Vreme se završilo* (2008), *Fotoalbum* (2010), *Czas się zakończył* (drugo izdanje knjige *Vreme se završilo*, na poljskom jeziku, Krakov, 2011), *Poziv na saučestništvo* (2011), *Kutija* (2013) i *Reverb* (2015). Priredio je antologiju nove srpske poezije *Prostori i figure, izbor iz nove srpske poezije* (2012). Sa Vladimirom Đurišićem priredio knjigu izabrane mlade srpske poezije *Van*,

tu, free (2013). Prevodi sa engleskog jezika i uređuje internet časopis za savremenu poeziju Agon (www.agoncasopis.com) i poetski blog *Jurodivi*. Živi u Zemunu.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manron, Ajris Merdok, Flena O' Brajana, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Dragana V. Todoreskov (1975, Novi Sad), doktor književnosti, književna kritičarka i istoričarka književnosti. Objavila je knjige: *Sterijine parodije – iskušenja (post)modernog čitanja* (2009), *Dan, kontekst, brzina vetra* (2010), *Pisati dalje – izabrane kritike* (2012), *Telo pesme* (2013), *Tragom kočenja: prisvajanje, preodevanje i raslojavanje stvarnosti u poetici Judite Šalga* (2014), *Zbogom, pričana istino – Oglеди o strategijama srpskih pripovedača* (2015). Član je Upravnog odbora Srpskog književnog društva. Radi u Matici srpskoj kao viši stručni saradnik – leksikografski redaktor na projektu *Srpska enciklopedija*. Živi u Novom Sadu.

Marija Torbica (1991, Zrenjanin), završila osnovne i master studije na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, na Odseku za komparativnu književnost. Trenutno pohađa master studije na Odseku za teoriju umetnosti i medija, na Univerzitetu umetnosti u Beogradu.

Kšištof Varga (*Krzysztof Varga*; 1968, Varšava, Poljska), poljski književnik, pisac, satiričar, kolumnista i novinar. Studirao je poljski jezik i književnost na Univerzitetu u Varšavi. Trenutno radi kao glavni urednik *Gazeta Świąteczna* (subotnji dodatak u *Gazeta Wzborcza*). Objavio je 11 romana i knjiga eseja, od kojih su na srpski prevedena četiri: *Tekila* („Vega media“, Novi Sad, 2005), *Gulaš od turul ptice* (*Gulasz*

z turula; „Kornet“, Beograd, 2012), *Trunje* (*Trociny*; „Plato“, Beograd) i *Aleja nezavisnosti* (*Aleja niepodległości*; „Kornet“, Beograd, 2015). Za *Tekilu* je nominovan za najveću poljsku književnu nagradu NIKE, a za *Gulaš od turul ptice* osvojio je nagradu čitalaca u okviru iste nagrade. Živi u Varšavi.

Šon Vilenc (*Robert Sean Wilentz*; 1951, Njujork, SAD), diplomirao je na Univerzitetu Kolumbija, a doktorirao istoriju na Jejlu. Do 1979. godine predavao je istoriju na Prinstonu. Napisao je i uredio trinaest knjiga, između ostalih *The Rise of American Democracy: Jefferson to Lincoln* (2005), za koju je dobio Nagradu „Bankroft“ i bio finalista Pulicerove nagrade, kao i *The Age of Reagan: A History, 1974–2008* (2008), *Bob Dylan in America* (2010), *President Ulysses S. Grant and the Battle for Equality from Profiles in Leadership* (2011), *The Politicians and the Egalitarians: The Hidden History of American Politics* (2016). Redovno piše za *Njujork rivju ov buks*, *Njujorker*, *Los Anđeles tajms*, *Rolling stone*, *Le mond* i dr.

Jasmina Vrbavac (1965, Beograd), diplomirala je na Filološkom fakultetu u Beogradu, magistrirala na FDU. U Televiziji Beograd radi od 1987. godine, isprva kao honorarni saradnik, danas kao urednik u Redakciji za kulturu pod čijim okriljem je ostvarila veliki broj emisija i priloga o savremenoj književnosti kao autor, voditelj, kritičar... Objavljivala u brojnim domaćim književnim časopisima književnu kritiku i prozu. Objavila knjige *Žrtvovanje kralja – Mit u drama Ljubomira Simovića* (2005) i knjige književnih kritika *Tri i po* (2007) i *Identitet u procepu* (2012). Živi u Beogradu.

Branislav Živanović (1984, Novi Sad), diplomirao je na Odseku za komparativnu književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše poeziju i književnu kritiku. Objavio je knjigu poezije *Pogledalo* (2010), za koju je dobio „Brankovu nagradu“ i *Crno svetlo* (2012). Živi u Novom Sadu.